

graph falde, paa nogen Maade begrundet. Jeg finder, at man, ved nu at lade den falde, naar man tidligere har anset det for nyttigt, at den stod der, giver vore Modstandere Baaben ihænde mod os, og om der end nu i dette Stilleblik ikke kan paapeges saadanne politiske Bestræbelser, som kunne gjøre denne Paragraph nødvendig, vil det ikke kunne nægtes, at den Tid kan komme, og vi skrive jo ikke Love for Stilleblikket, men, haaber jeg, for en temmelig lang Fremtid, og derfor forekommer det mig forunderligt, at netop det ærede Medlem nu kan ville foreslaa at tage denne Paragraph som en Tendenteparagraph, medens han ophyste, saa fuldstændigt som muligt, at den fra første Færd af fremkom netop som en Tendenteparagraph. (Klein: Maa jeg bede om Ordet). Det ærede Medlem har imidlertid ikke Noget mod Udkastets § 73, uagtet han sagde, at det, der vilde opnaaes ved at vedtage det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds stillede Forslag til en ny Paragraph, aldeles vilde opnaaes ved denne Paragraph, idet den vilde ramme det Selvsamme. Men saa bliver jo ogsaa § 73 i Lovforslaget en Tendenteparagraph, saa har den jo accurat det tilfælles med nysnævnte Medlems Forslag, at den er en Tendenteparagraph. Naar den kun med andre Ord træffer den samme Bestemmelse, og efter sit Indhold kan ramme de samme Tilfælde, bliver den en ligesaa god Tendenteparagraph som den anden, og det ærede Medlem maatte derfor, forekommer det mig, naar han er saa stærk imod at optage Tendenteparagrapher i Lovforslaget, være ligesaa bestemt imod Udkastets § 73, som han er mod den nye foreslaaede § 73. — Jeg troer nu, at det netop er rigtigt at tage Paragraphen saaledes, som den i sin Tid er foreslaaet af Commissionen; thi just derved afværges man, hvad der fra første Begyndelse kunde fremsættes imod den; thi — kan man nu sige — hvad der maaskee nærmest har fremkaldt den, det kan den vel ikke mere ramme; men det er dog en hensigtsmæssig Paragraph, der nu ikke kommer ind for at ramme visse Personer, men for at afværge Forbrydelser, der til alle Tider ere ansete for at være Forbrydelser; vi tage derfor ikke Paragraphen som en Tendenteparagraph, men som en Paragraph,

der opfylder sin Bestemmelse ligesaa fuldt som enhver anden Paragraph i Udkastet.

Man har indvendt overordentlig Meget imod mit Forslag under Nr. 54 om at udelade Ordet „offentlig“ i Udkastets § 73. Jeg kan nu paa ingen Maade give dem Ret, som sige, at, hvis det omtalte Ord udelades, da vilde man ved denne Paragraph kunne ramme enhver som helst Dyring, enten den blev fremsat mundtlig eller i private Breve. Men private Dyringer i det daglige Liv, og Dyringer i private Breve ligger dog vistnok nu for Tiden hertilands udenfor alle Betragtninger, og det kan derfor paa ingen Maade siges, at Paragraphen vil komme til at ramme dem. Man har anført saa stærkt imod mit Forslag, at Udelabelsen af Ordet „offentligt“ vilde føre til Spioneri og Angiveri og andet Saadant. Jeg kan imidlertid ikke indsee, at det i højere Grad vilde give Anledning dertil, end de Bestemmelser, som staae i §§ 71 og 72; disse Paragrapher maae vistnok give fuld saa megen Anledning til at spionere og udspæide, forsaavidt Saadant overhovedet er at frygte, thi naar § 71 f. Ex. taler om at sætte sig i Forbindelse med fremmede Magter, saa vilde Breve til Folk, der andre Steder staae i Forbindelse med Ministre, Gesandter o. s. v., kunne give Anledning til, at man udspionerede og udspæidede dem, for at faae at vide, om de ikke indeholdt Noget, der kunde vise, at de Vedkommende paa en strafværdig Maade satte sig i Forbindelse med fremmede Magter. I § 72 staaer jo nemlig ikke, „Den, der offentlig sætter sig i Forbindelse med en fremmed Regjering“, men der staaer kun: „Den, der sætter sig i Forbindelse med en fremmed Regjering“. Ligeledes siger § 72: „Naar Noget ellers . . . træder i Forbindelse med en fremmed Regjering“ o. s. v. Dette kan imidlertid jo see baade ved Tale og ved Skrift, forsaavidt man vil regne Breve ind under denne Benævnelse. Her vil altsaa Spioneri og Angiveri komme fuldstændigt i Flor, forsaavidt det maatte være begrundet, hvad der er blevet indvendt imod at udelade Ordet „offentlig“ i § 73. Men jeg skal dernæst bemærke, at de forskjellige Dyringer, der ere fremsatte imod det af mig stillede Forslag, have givet mig Dpforsbring til nærmere at see efter,